

สรุปอภิปรายผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนประถมศึกษาและผู้ปกครองในจังหวัดราชบุรีเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา โดยจะวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองโดยส่วนรวม และศึกษาว่าระดับชั้นจะมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนหรือไม่

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนประถมศึกษาในระดับชั้นประถมปีที่ 4, 5, 6 และ 7 จำนวน 100 คน 200 คน 300 คน และ 400 คน รวม 1,000 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 28 โรงเรียนทุกอ่าเภอในจังหวัดราชบุรี และผู้ปกครองทุกอาชีพจากชุมชนเมือง อำเภอเมือง อำเภอเมืองบึง อำเภอจอมบึง และกิ่งอำเภอส่วนหิน จำนวน 100 คน เป็นชาย 40 คน และหญิง 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามนักเรียนและแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองซึ่งประกอบกัน 4 หมวด เช่น เกี่ยวกัน คือ หมวด ก. ความรู้ของครู (ความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู) หมวด ข. ทักษะในการสอนของครู หมวด ค. ทัศนคติของครู และหมวด ง. หน้าที่และงานของครู แบบสอบถามนักเรียนมีจำนวน 100 ข้อ เป็นแบบมีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ และให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ส่วนแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองมีจำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ และให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว เช่นกัน แม้เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มคนเดียวกัน หรือความคิดเห็นด้วย

ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปสอบถามนักเรียนและสัมภาษณ์ผู้ปกครองในจังหวัดราชบุรี ระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2518 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2519 โดยวิธีการค้นสืบ แจกแบบสอบถามให้นักเรียนตอบในห้องเรียน และรอเก็บแบบสอบถามคืนค่ายกันเอง สัมภาษณ์ผู้ปกครองแล้วกรอกขอความลงในแบบสัมภาษณ์กรณีผู้ตอบมีความรู้ต่ำ มองแบบสัมภาษณ์ให้แล้วนัดวันเก็บแบบสัมภาษณ์คืน โดยให้เวลาประมาณหนึ่งสัปดาห์ กรณีผู้ตอบมีความรู้พอจะเขียนขอความคิดเห็นได้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์คืนครบถ้วนจำนวนที่ต้องการ คือ

แบบสอบถาม 1,000 ฉบับ และแบบล้มภายนั้น 100 ฉบับ

ผู้วิจัยได้คร่าวๆ ขอ้อมูลที่ร่วบรวมมาได้ครบโดยคำนึงถึงค่าอุปกรณ์เป็นรายชื่อ และเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างคัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมปีที่ 4, 5, 6 และ 7 เป็นรายชื่อ โดยการนับความถี่ของค่าตอบที่ตรงกันจุดมุ่งหมายเฉพาะ แล้วทดสอบค่าไคส์แคร์ และนำเสนอด้วยรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียนโดยส่วนรวมทั้งสี่ระดับชั้นเกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครุประถมศึกษาห้อง 4 หมาด

หมวด ก. ความรู้ของครู (ความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู) นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นกรุงจุกมุ่งหมายเฉพาะและอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุกมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสูงมาก คือ ครูควรมีความรู้เกี่ยวกับการร้องเพลงไทยเดิมหรือเพลงไทยสากล รองลงมาคือระเบียบการวัดผล พื้นฐานทางครอบครัวของเด็ก เกษตรกรรมเบื้องต้น และพิธีกรรมทางศาสนา เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุกมุ่งหมายเฉพาะแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจคือ ครูควรมีความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนแบบท่างๆ เทคนิคการสอนและทำน้ำทึกระหว่างสอน

หมวด ข. ทักษะในการสอน จะเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุกมุ่งหมายเฉพาะและอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุกมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสูงมาก คือ ครูควรมีทักษะเกี่ยวกับการสร้างบรรยายการให้เป็นกันเองกับผู้เรียน รองลงมาคือการใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้อย่างเหมาะสม แก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้อย่างฉลาด ยืดหยุ่นได้เจ้มแจ้งชัดเจน และสอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจ เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุกมุ่งหมายเฉพาะแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ คือ ครูควรมีทักษะเกี่ยวกับการคัดแปลงวัสดุเหลือใช้ให้เกิดประโยชน์ นำนิทานมาประกอบการสอนได้ สอนให้นักเรียนทำงานร่วมกันอยู่เป็น伙 แล้วพูดเลี้ยงชัดเจนฟังเข้าใจง่าย เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นในกรุงจุกมุ่งหมายเฉพาะและอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจคือ ครูควรมีทักษะ

เกี่ยวกับการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

หมวด ก. ทัศนคติของครู นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะและอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสูงมาก คือ กฎความมีทัศนคติที่เกี่ยวกับการรู้จักความคุ้มภารมณ์ รู้จักกาลเทศะและไม่ชอบอยู่ รองลงมาคือ มีความยุติธรรม ชอบสอน และใช้คำสุภาพ เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ คือ กฎความมีทัศนคติที่เกี่ยวกับการมีความสุขมีเบื้องตน เป็นกันเอง และมุ่งใจในคนเองลักษณะนี้

หมวด ง. หน้าที่และงานของครู นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจทุกเรื่อง นอกจากเรื่องการรายงานผลการเรียน และการประสานงานกับเพื่อนร่วมงาน ที่ความเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะและอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสูงมากคือ กฎความสามารถทำหน้าที่และงาน เกี่ยวกับการเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน จัดและเก็บเอกสารและอุปกรณ์การสอนเข้าหมวดหมู่ รองลงมาคือร่วมกิจกรรมของนักเรียน ถูกลaws ความสะอาดเรียบร้อยของโรงเรียนและห้องเรียน ตรวจสอบทำงานของนักเรียน รู้และปฏิบัติการระเบียบของโรงเรียน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ๒ คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาทั้ง ๔ หมวด

หมวด ก. ความรู้ของครู (ความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู) X^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องกฎความรู้เกี่ยวกับการปกครองแบบประชาธิปไตย วิทยาศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ธรรมชาติของการเรียนรู้ของวิชาทั่ว ๆ วิธีสร้างและใช้อุปกรณ์ การสอน เนื้หาวิชาที่สอนอย่างละเอียด วิธีการลงโทษ วิธีสอนแบบทาง ๆ ประโยชน์ของการประเมินผล ระเบียบการวัดผล หลักและวิธีการแนะนำ ความต้องการของเด็กแต่ละวัย ช่าว และเหตุการณ์ประจำวัน และจุดมุ่งหมายเฉพาะของวิชาที่สอน และคงว่าการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องคังกล่าวขึ้นอยู่กับรัฐมนตรี ของนักเรียน หรือนักเรียนแต่ละคณะรัฐมนตรีมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวแตกต่างกัน

χ^2 ในมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องคุณภาพมีความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานทางครุศาสตร์ของเด็ก การร้องเพลงไทยเดิมหรือเพลงไทยสากล เกษตรกรรมเบื้องต้น วิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธี การปฐมพยาบาล พิชีภารทางศาสนา ความแตกต่างของเด็กแต่ละคน การพัฒพูดอ่านเขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง การคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์อย่างถูกต้อง ธรรมชาติของเด็กแต่ละวัย วิธีการให้รางวัล เทธิมการสอนและทำบันทึกการสอน ทดสอบว่าการทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องคังกล่าวไม่ขึ้นอยู่กับระดับชั้น หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวไม่แตกต่างกัน

หมวด ๗. ทักษะในการสอนของคุณ χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องคุณภาพมีทักษะในการนำนิทานมาประกอบการสอนได้ พกเสียงชัดเจนฟังเข้าใจง่าย ให้งานนักเรียนได้อย่างเหมาะสม พูดและฟังภาษาห้องพูนได้บ้าง สอนให้นักเรียนท่างงานร่วมกันอยู่อีกเด็กแปลงวัสดุเหลือใช้ให้เกิดประโยชน์ หมทวนความรู้เกี่ยวกับสอนบทเรียนใหม่ เทธิมและใช้อุปกรณ์การสอน ร้องเพลงประกอบการสอนได้ ตรวจงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลงโทษได้อย่างเหมาะสม และภาคภาพประกอบการสอนได้ ทดสอบว่าการทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องคังกล่าวขึ้นอยู่กับระดับชั้นของนักเรียน หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวแตกต่างกัน

χ^2 ในมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องคุณภาพมีทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้อย่างขาด อธิบายได้แจ่มแจ้งชัดเจน สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจ ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ และเด็กแปลงให้เหมาะสมกับวิชา ชุมชนและให้กำลังใจให้อย่างเหมาะสม สอนให้อย่างสนุกสนาน จ้าชื่อนักเรียนได้ ใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้อย่างเหมาะสม เทธิมการสอน สอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สอนโดยยกนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้กระบวนการคิด เป็นและคุ้มค่า และสร้างบรรยายการศึกษาเป็นกันเองกับผู้เรียน ทดสอบว่าการทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องคังกล่าวไม่ขึ้นอยู่กับระดับชั้นของนักเรียน หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวไม่แตกต่างกัน

หมวด ๘. ทักษะของคุณ χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องคุณภาพมีทักษะที่สื่อสารกับเด็ก เกี่ยวกับการมีความจริงใจ เป็นกันเอง ความมั่นใจในตนเองกล้าท้าทายสินใจ ประayah ให้เกียรติผู้อื่น รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน สุขุมเยือกเย็น เมตตากรุณาต้อนรับนักเรียน แต่งกาย

หมายเหตุ รักและหวังคือนักเรียน รักษาภัณฑ์รวมของชาติ เห็นออกเห็นใจนักเรียน มีความสามัคคี และร่วมงานกันอยู่ในด้วยความพอดี แสดงว่าการแสวงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่อง กังกล่าวขึ้นอยู่กับระดับชั้น หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องกังกล่าวแตกต่างกัน

χ^2 ในมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง คุณภาพนี้หักคนคิดเห็นในเรื่องมีความรักและศรัทธาในอาชีพครู รับผิดชอบงาน ชอบสอน ในชื่อตนอย่างมุข มีน้ำใจนักท่อง ทรงก่อเวลา รู้จักกាលเทศะ มีความเป็นระเบียบ ใช้คำสุภาพ มีเหตุผล รู้จักความคุณธรรม มีความยุติธรรม เลื่อมใส่ในศาสนา ชยันและกระตือรือร้น แสดงว่าการแสวงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่อง กังกล่าว ในขึ้นอยู่กับระดับชั้นของนักเรียน หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องกังกล่าว ในแตกต่างกัน

หมวด ง. หน้าที่และงานของครู χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องคุณควรสามารถทำหน้าที่และงานเกี่ยวกับการประสานงานกับเพื่อนร่วมงาน การรายงานผลการเรียน การปักครองนักเรียน ติดต่อกับบุปผาของนักเรียน รู้และปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน รู้และปฏิบัติตามกำลังบังคับบัญชา ตรวจสุขภาพทั่วไปของนักเรียนทุกเข้าແนະแนวนักเรียน ดูแลช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเจ็บป่วย รวมกิจกรรมของชุมชน ตรวจสอบห้าง้านของนักเรียน จัดทำอุปกรณ์การสอน อบรมและส่งสอนนักเรียน แสดงว่าระดับชั้นมีอิทธิพลต่อการแสวงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องกังกล่าว หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องกังกล่าวแตกต่างกัน

χ^2 ในมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องคุณควรสามารถทำหน้าที่และงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน รวมกิจกรรมของนักเรียน รักษาความลับของเพื่อนร่วมงาน ควบคุมชั้น รักษาความลับของนักเรียน เป็นหัวอย่างที่ดีของนักเรียน ดูแลความสะอาดเรียบร้อยของโรงเรียนและห้องเรียน สอน จัดและเก็บเอกสารและอุปกรณ์การสอนเข้า หมวดหมู่ แสดงว่าระดับชั้นไม่มีอิทธิพลต่อการแสวงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องกังกล่าว หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องกังกล่าว ในแตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของบุปผาของไทยส่วนรวม เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประเมินศึกษาทั้ง 4 หมวด

หมวด ก. ความรู้ของครู (ความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู) จะเห็นว่า ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง โดยมีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง ไม่ใช่แค่ในเรื่องที่ผู้ปักครองมีความเห็นตรงกัน แต่ในเรื่องที่ไม่ได้เป็นเรื่องที่ผู้ปักครองมีความเห็นตรงกัน แต่ก็ยังคงมีความรู้เกี่ยวกับวิธีสร้างและใช้ กระบวนการสอน วิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับชีวประจําวัน เกษตรกรรมเบื้องต้น สภาพแวดล้อมในชุมชน รองลงมาได้แก่ความรู้เกี่ยวกับระเบียบการวัดผล ที่ใช้การทางศึกษา หลักและวิธีการแนะนำ การเมืองเบื้องต้น และการคิดค้านวัฒนาคณิตศาสตร์อย่างถูกต้องตามลำดับ

หมวด ข. ทักษะในการสอนของครูจะเห็นว่าผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่องคือ มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง นอกจากทักษะการนํารายมือเป็นระเบียบ อ่านง่ายและเข้าใจ ที่ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง ไม่ใช่แค่ในเรื่องที่ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง แต่ก็ยังคงมีความรู้ทักษะในการตรวจงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอนให้อย่างสนุกสนาน จำชื่อนักเรียนได้ นำนิทานมาประกอบการสอนได้ พูดและพึงภาษาห้องเรียน ให้บ้าง พูดเลี่ยงชัดเจนพังเข้าใจง่าย ให้กลั้งใจได้อย่างเหมาะสม และลงโทษให้อย่างเหมาะสม

เหมาะสม

หมวด ค. ทักษะคิดของครู จะเห็นว่าผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง คือมีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง นอกจากทักษะที่เกี่ยวกับการให้เกี่ยรูปผู้อื่น ที่ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง ไม่ใช่แค่ในเรื่องที่ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง แต่ก็ยังคงมีความรู้ทักษะที่คิดที่คิดในเรื่องการนํารายมือมาใช้ เลื่อมใสในศึกษา ทรงตัวเวลา และมีความยุติธรรม รองลงมาคือ ทักษะคิดที่คิดในเรื่องการแห่งกัยเหมาะสม เป็นกันเอง เสียสละ ไม่ชอบด้วยมุข ประหัยค์ และการยอมรับพังความคิดเห็นของผู้อื่น

หมวด ง. หน้าที่และงานของครู จะเห็นว่าผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง คือมีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในเกณฑ์พอดีทุกเรื่อง

ร้อยละเก้าสิบเก้าขึ้นไป เรื่องที่ผู้ปักธงชัยส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์พอดีสูงมากได้แก่ครุศาสตร์สามารถท่าน้ำที่และงานเกี่ยวกับการสอนชอมเสริม สอน ทำสมุดรายงานประจำทัวนักเรียน รักษาความลับของเพื่อนร่วมงาน ตรวจสอบห้องนักเรียน ถูแลดูแลเมื่อเดือนักเรียนเข้มป่วย ร่วมกิจกรรมชุมชน รองลงมาคือหน้าที่และงานเกี่ยวกับรวมกิจกรรมของผู้ปักธงชัยนักเรียน รู้และปฏิบัติภารกิจคำสั่งบัญชีบัญชีฯ และศึกษาอันดับผู้ปักธงชัยนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียนโดยส่วนรวมทั้งสี่ระดับชั้น

1.1 ความเห็นของนักเรียนโดยส่วนรวมทั้งสี่ระดับชั้นเกี่ยวกับหมวดความรู้ของครุทั้งความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาคุณลักษณะส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอดีสูงมาก เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นทรงๆ คือความรู้ที่ส่วนใหญ่เป็นที่รู้อยู่ในเกณฑ์พอดีสูงมาก ก็คือ ครุศาสตร์ความรู้ในเรื่องการร้องเพลงไทยเดิมหรือเพลงไทยสากล นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อครุศาสตร์สอนร้องเพลงไทยเดิมหรือเพลงไทยสากลได้ แสดงว่าครุที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาควรร้องเพลงได้ เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นทรงๆ คือความรู้ที่ส่วนใหญ่เป็นที่รู้อยู่ในเกณฑ์พอดีสูงมาก ก็คือ ครุศาสตร์ความรู้ในเรื่องวิธีสอนแบบค้าง ๆ จากคำราม "ครุ ก. สอนโดยอธิบายและให้นักเรียนจากตามบันการะคนค้าครุ ช. สอนโดยให้นักเรียนช่วยกันค้นคว้าแล้วอุตสาหะ เซอะจะเลือกเรียนกับครุคนไหน" การที่นักเรียนบางส่วนเลือกครุ ก. อาจเป็น เพราะเลือกจากประสบการณ์พบอยู่มากกว่าค่านึงถึงสองเท่าจริง

1.2 หมวดทักษะในการสอนของครุ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นทรงๆ คือความรู้ที่ส่วนใหญ่เป็นที่รู้อยู่ในเกณฑ์พอดีสูงมาก เรื่องที่ความเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ทรงๆ คือความรู้ทักษะในการสร้างบรรยายการค้นหานักเรียน สถากดิษฐ์กับการวิจัยของบุญยืน พังสะอุด¹ ซึ่งศึกษาพบว่าบุญยืนที่เป็นอุปสรรคของการ

¹บุญยืน พังสะอุด "การสืบค้นบัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507), 189 หน้า.

เรียนของนักเรียนประการหนึ่งในหลายประการคือ ครูเกินไปและไม่เป็นกันเองกับนักเรียน เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจคือ ครูความทั้งหมดในการคัดแบ่งวัสดุเหลือใช้ให้เกิดประโยชน์ ส่วนเรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นไม่ตรงจุดมุ่งหมายเช่น อะไรอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ คือ ครูความทั้งหมดเกี่ยวกับการสอนโดยยิ่งนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ข้อคนพบนี้แตกต่างจากการศึกษาของ ไรอัน² และคณะ ซึ่งพบว่าครูระดับประถมศึกษาจะสอนโดยถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

1.3 หมวดหัวหน้าศูนย์ของครู นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจเกือบทุกเรื่อง เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะและอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสูงมากคือ ครูความทั้งหมดที่เกี่ยวกับการรู้จักความคุ้มครองน้ำเรื่องนี้สอดคล้องกับการวิจัยห้องชัวว่าไทยและชาวต่างประเทศ พรพิมล เพ็งศรีทอง³ เปรียบเทียบมุ่งคิดภาพของครูกับนักวิทยาศาสตร์ พบว่าบุคคลิกภาพประการหนึ่งของครู คือ มีความคงที่ทางอารมณ์ สามารถควบคุมตนเองได้ดี ลีดส์⁴ ได้ศึกษาครู 300 คนในรัฐเซาท์แคโรไลนา สรุปว่าครูที่เข้ากับนักเรียนได้ดีจะต้องเป็นมิตร มั่นคงทางอารมณ์ เป็นกัน เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเช่น แต่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ คือ ครูความทั้งหมดที่ค้านในเรื่องมีความสุขเมื่อเยือน

1.4 หมวดหน้าที่และงานของครู นักเรียนมีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะเกือบทุกเรื่อง เรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะและอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสูงมาก คือ ครูความสามารถท่านหน้าที่และงานในเรื่อง การเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน ความเห็นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพัตรา ภักดีประไพ⁵ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับลักษณะครูที่ดี

² Ryans, op. cit., pp. 566-570.

³ พรพิมล เพ็งศรีทอง, เรื่องเดิม。

⁴ C.H. Leeds, "A Scale for Measuring Teacher-Pupil Attitudes and Teacher-Pupil Report," Psychological Monogramme, 6(1950), p. 64.

⁵ สุพัตรา ภักดีประไพ "ลักษณะครูที่ดีในทัศนะของนักเรียนชั้นประถมปลายโรงเรียนสาธิตชุมพลังกรณมหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ ชุมพลังกรณมหาวิทยาลัย, 2513), 68 หน้า.

ในทศนัชของนักเรียนชั้นปีสามปลายปีโรงเรียนสาธิตพะเพลงกรรณมหาวิทยาลัย พนવัลลิกะศรุห์ นักเรียนชอบประการหนึ่งคือ เป็นตัวอย่างที่ดี ส่วนเรื่องการรายงานผลการเรียนนั้นนักเรียน มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ อาจเป็นเพราะค่าถ่วงคุณเกรด จึงทำให้นักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจ โดยค่าถ่วงเรื่องนี้ตามว่า "เชื้อชอบครูที่บอกผลการสอน ทุกครั้งอย่างรวดเร็วหรือไม่" นักเรียนเข้าใจว่าบอกผลการสอนอย่างรวดเร็วหมายถึงครูพูด หรือประการใดอย่างรวดเร็วทำให้ฟังไม่ทันจึงไม่ชอบ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนแยกตามระดับชั้น

2.1 หมวดความรู้ของครูทั้งความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู \times^2 มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ในเรื่อง การปักครองแบบประชาธิปไตย วิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ธรรมชาติของการเรียนรู้ของวิชาต่าง ๆ วิธีสร้างและใช้อุปกรณ์การสอน เนื้อหาวิชาที่สอนอย่างละเอียด วิธีการลงโทษ วิธีสอนแบบต่าง ๆ ประโยชน์ของการประเมินผล และเปียบฯ ภารกิจ หลักและวิธีการแนะนำ ความต้องการของเด็กและวัย ชั่วและเหตุการณ์ประจำวัน และจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอน แสดงว่าระดับชั้นมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องคังกล่าว หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวแตกต่างกัน เช่น เรื่องการปักครองแบบประชาธิปไตย ความเห็นของนักเรียนระดับชั้นปีสามมีที่ 7 มีจำนวนสูง สูก็อ่อนยลະ 99.25 ชั้นปีสามมีที่ 6 รองลงมาคืออ่อนยลະ 97.33 ชั้นปีห้ามีที่ 5 อ่อนยลະ 86.50 และชั้นปีห้ามีที่ 4 มีจำนวนค่าสูก็อ่อนยลະ 80.00 จึงสรุปได้ว่าความเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นในเรื่องคังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

\times^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานทางครอบครัวของเด็ก การร้องเพลงไทยเดิมหรือเพลงไทยสากล เกษตรกรรมเมืองทัน วิธีการวัดและลาย ๆ วิธี การปฐมพยาบาล พิธีการทางศาสนา ความแตกต่างของเด็กและคน การพิงพูก่อนเขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง การคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์อย่างถูกต้อง ธรรมชาติของเด็กและวัย วิธีการให้รางวัล เครื่องการสอนและทำบันทึกการสอน แสดงว่าระดับชั้นมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวไม่แตกต่างกัน เช่น ในเรื่องพื้นฐานทางครอบครัวของเด็ก นักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นจำนวนใกล้เคียงกันมาก

ก็อ ชั้นประถมปีที่ 4 ร้อยละ 100.00 ชั้นประถมปีที่ 5 ร้อยละ 99.00 ชั้นประถมปีที่ 6 ร้อยละ 98.33 และชั้นประถมปีที่ 7 ร้อยละ 98.75 คั่งนั้นความเห็นของนักเรียนในเรื่อง กังกล่าวจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

2.2 หมวดทักษะในการสอนของครู X^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องนำ นิทานมาประกอบการสอนได้ พูดเสียงชัดเจนฟังเข้าใจง่าย ใช้งานนักเรียนได้อย่างเหมาะสม พูดและพึงภาษาห้องถันให้บ้าง สอนให้นักเรียนห่างงานร่วมกันญี่ปุ่น คัดแปลงวัสดุเหลือใช้ให้ เกิดประโยชน์ ทบทวนความรู้เดิมก่อนสอนบทเรียนใหม่ เตรียมและใช้อุปกรณ์การสอน รอง เพลงประกอบการสอนได้ ตรวจงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลงโทษให้อย่างเหมาะสม และวิจารณ์ ประกอบการสอนได้ แสดงว่าการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องคังกล่าวขึ้น อยู่กับระดับชั้น หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวแตกต่างกัน เช่น ในเรื่องนำนิทานมาประกอบการสอนได้ ความเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมปีที่ 7 มีจำนวน สูงสุดคือ ร้อยละ 91.75 ชั้นประถมปีที่ 6 รองลงมาคือร้อยละ 90.33 ชั้นประถมปีที่ 5 ร้อยละ 80.50 ส่วนชั้นประถมปีที่ 4 มีจำนวนทำสุดคือ ร้อยละ 74.00 สรุปว่าความเห็น ของนักเรียนแต่ละระดับชั้นในเรื่องคังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

X^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครูควรมีทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ให้อย่างฉลาด อธิบายได้แจ่มแจ้งชัดเจน สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจ ใช้วิธีสอนแบบทาง ๆ และคัดแปลงให้เหมาะสมกับวิชา ชนเรียและให้กำลังใจให้อย่างเหมาะสม สอนให้อย่างสนุก สนาน จําชื่อนักเรียนได้ ใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้อย่างเหมาะสม เตรียมการสอน สอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้กระบวนการดำเนินการ แล้วประเมินผล ให้เป็นกันเองกับนักเรียน แสดงว่าการแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนในเรื่องคังกล่าวไม่ขึ้นอยู่กับระดับชั้นของนักเรียน หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมี ความเห็นในเรื่องคังกล่าวไม่แตกต่างกัน เช่น ในเรื่องการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ให้อย่างฉลาด นักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือ ชั้นประถมปีที่ 4 ร้อยละ 99.00 ชั้นประถมปีที่ 5 ร้อยละ 98.50 ชั้นประถมปีที่ 6 ร้อยละ 98.00 และชั้นประถมปีที่ 7 ร้อยละ 97.50 คั่งนั้นความเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นในเรื่องคังกล่าวจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

2.3 หมวดทัศนคติของครู χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องครูความมีทัศนคติที่เกี่ยวกับการมีความจริงใจ เป็นกันเอง ความมั่นใจในตนเองกล้าตัดสินใจประหดัค ให้เกียรติบุตรอื่น รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน สุขุมเยือกเย็น เมตตากรุณาต่อผู้เรียน แต่งกายเหมาะสม รักและหวังดีก่อนนักเรียน รักษาอัฒนธรรมของชาติ เห็นอกเห็นใจนักเรียน มีความสามัคคี และร่วมงานกับบุคคลอื่นอย่างความพอดี แสดงว่าการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องดังกล่าวขึ้นอยู่กับระดับชั้นของนักเรียน หรือนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน เช่นในเรื่องการมีความจริงใจ ความเห็นของนักเรียนในระดับชั้นประถมปีที่ 7 มีจำนวนสูงสุดคือ ร้อยละ 94.75 รองลงมาคือชั้นประถมปีที่ 6 ร้อยละ 94.00 และชั้นประถมปีที่ 4 ร้อยละ 91.00 ชั้นประถมปีที่ 5 มีจำนวนค่าสูงคือ ร้อยละ 73.00 สรุปว่า ความเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นในเรื่องดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

χ^2 ในมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องรักและศรัทธาในอาชีพครู รับผิดชอบงานซ่อมสอน ไม่ชอบอย่างมุข มีนาใจนักศึกษา ทรงท่อเวลา รู้จักกาลเทศะ มีความเป็นระเบียบ ใช้ค่าสุภาพ มีเหตุผล รู้จักความคุณอารมณ์ มีความบุคคลิกรรน เลื่อมใสในศាសนา ชยันและกระตือรือร้นแสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องดังกล่าวไม่ขึ้นอยู่กับระดับชั้นของนักเรียนหรือนักเรียน แต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องดังกล่าวไม่แตกต่างกัน เช่นในเรื่องรักและศรัทธาในอาชีพครู นักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือชั้นประถมปีที่ 4 ร้อยละ 95.00 ชั้นประถมปีที่ 5 ร้อยละ 95.50 ชั้นประถมปีที่ 6 ร้อยละ 96.00 และชั้นประถมปีที่ 7 ร้อยละ 95.50 ดังนั้นความเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

2.4 หมวดหน้าที่และงานของครู χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องครู ความสามารถทำหน้าที่และงานเกี่ยวกับการประสานงานกับเพื่อนร่วมงาน การรายงานผล การเรียน การปักครองนักเรียน ติดตอกับบุคคลของนักเรียน รู้และปฏิบัติความระเบียบ ของโรงเรียน รู้และปฏิบัติความคิดสั่งผู้บังคับบัญชา ตรวจสอบสภาพทั่วไปของนักเรียนทุกเช้า แนะนำนักเรียน ถูและช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเจ็บป่วย ร่วมกิจกรรมของชุมชน ตรวจสอบคุณภาพงานของนักเรียน จัดทำอุปกรณ์การสอน อบรมและสั่งสอนนักเรียน แสดงว่าระดับชั้นมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องดังกล่าว หรือ นักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน เช่น ในเรื่องการประสานงานกับเพื่อนร่วมงาน

ความเห็นของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 7 มีจำนวนสูงสุดคือ ร้อยละ 87.25 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 6 ร้อยละ 83.67 ชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 73.00 ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน ก้าสุดเพียงร้อยละ 48.00 เท่านั้น สรุปได้ว่าความเห็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้นในเรื่อง กังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

\times^2 ในมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่อง ครุภาระสามารถทำหน้าที่และงานเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน รวมกิจกรรมของนักเรียน รักษาความลับของเพื่อน ร่วมงาน ควบคุมชั้น รักษาความลับของนักเรียน เป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน ถูกแล้วความสะอาด เรียบร้อยของโรงเรียนและห้องเรียน สอน จัดและเก็บเอกสารและอุปกรณ์การสอนเข้าหมวด หมู่ และคงไว้ระดับชั้นไม่มีอิทธิพลต่อการแสวงความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องคังกล่าว หรือ นักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นในเรื่องคังกล่าวไม่แตกต่างกัน เช่น ในเรื่องการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน นักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความเห็นจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือ ชั้น ปีที่ 4 มีความเห็นร้อยละ 94.00 ชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 94.00 เช่นเดียวกัน ชั้น ปีที่ 6 ร้อยละ 95.00 และชั้นปีที่ 7 ร้อยละ 93.75 ดังนั้นความเห็นของนัก- เรียนแต่ละระดับชั้นในเรื่องคังกล่าวจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

3. ความคิดเห็นของบุปผกรองโดยส่วนรวม

3.1 ในหมวดความรู้ของครู ทั้งความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู บุปผกรอง ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ในเกณฑ์สี่ น้ำเสียงที่สูงมากคือ มีความเห็นตรงจุด มุ่งหมายเฉพาะร้อยละ 89.00 ขึ้นไป เรื่องที่บุปผกรองมีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะอยู่ ในเกณฑ์สี่ น้ำเสียงสูงมากคือ ครุภาระมีความรู้เกี่ยวกับวิชาร่างและใช้อุปกรณ์การสอน ความเห็น นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยาลัยครุบ้านสมเด็จเจ้าพระยา⁶ ซึ่งศึกษาพบว่า ลักษณะค่าน การสอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบครูที่สอนให้เกิดเข้าใจและสนับสนุนให้ใช้อุปกรณ์การสอน บอย ๆ แสดงให้เห็นว่าครูที่สอนในระดับปีที่ศึกษาควรจะมีความรู้ทั้งวิชาสามัญ และความรู้ วิชาครูอย่างกว้างขวางในทุกเรื่องของหมวดนี้

⁶ วิทยาลัยครุบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, เรื่องเดิม.

3.2 หมวดทักษะในการสอนของครู ผู้ปักธงส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
มุ่งหมายเฉพาะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสูงมากทุกเรื่อง คือ มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะ
ร้อยละ 100.00 นอกจากทักษะการมีลายมือเป็นระเบียบ อ่านง่ายและชัดเจน ที่ผู้ปักธง
ส่วนใหญ่มีความเห็นร้อยละ 96.00 และผู้ปักธงไม่มีความเห็นร้อยละ 2.00 จากค่าถดถ้วนที่
ว่า "ครู ก. เขียนกระดาษเป็นระเบียบอ่านง่ายแท็คต์เล็ก ครู ช. เขียนกระดาษตัวโตก แท'
ไม่เป็นระเบียบ ห้านพอใจครูคนใด" ผู้ปักธงที่ไม่มีความเห็นให้เหตุผลว่า ไม่พอใจหั้งครู
ก. และ ครู ช. เพราะครู ก. เขียนตัวเล็กเกิดท้ออยู่ช่วงหลังจะอ่านไม่ชัดเจน ส่วนครู ช.
เขียนตัวโตก แท'ไม่เป็นระเบียบซึ่งเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ส่วนทักษะในการสอนโดยยังสุกสาน
ทรงกับผลการศึกษาของ สารท⁷ ซึ่งได้สอบถามนักเรียนชั้นมัธยมปลาย 66 โรงเรียนจำนวน
3,725 คน พนว่าครูที่สอนมากที่สุดจะต้องทำให้งานเป็นลิ้งน่าสนใจ ทำให้งานในชั้นเป็นเรื่อง
สนุก

3.3 หมวดทักษะพิเศษของครู ผู้ปักธงส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะ
อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจทุกเรื่อง คือ มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะร้อยละ เก้าสิบเอ็ดขึ้นไป
นอกจากเรื่องทักษะที่เกี่ยวกับการให้เกียรติผู้อื่นที่ผู้ปักธงส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมาย
เฉพาะอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจเพียงร้อยละ 66.00 เท่านั้น ค่าถดถ้วน"เมื่อหานพบครูของบุตร
หลานของหาน หานยกมือไหว้แต่ครูผงกศรีษะรับ ห้านรู้สึกอย่างไร" ผู้ปักธงที่ตอบไม่ตรง
จุดมุ่งหมายเฉพาะให้เหตุผลว่า แสดงว่าครูรับไหว้แล้ว ครูไม่ได้ทำนาย มีขอที่น่าลังเลกว่า
ผู้ปักธงส่วนใหญ่ที่ตอบไม่ตรงจุดมุ่งหมายเฉพาะประกอบอาชีพเกย์人格 และค่าชรา ผู้
ประกอบไม่มีความเห็นร้อยละ 1.00 ในเหตุผลว่าไม่ชอบเห็นผู้ปักธงรับวัยเด็ก ๆ กัน
ส่วนเรื่องที่ความเห็นของผู้ปักธงส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจมากได้แก่ มีความยุติธรรม
สอดคล้องผลการวิจัยของ มัลลิกา ปิยะนาดา⁸ ซึ่งพนว่าคุณลักษณะของครูที่ดีประกอบหนึ่ง คือ
มีความยุติธรรมซื่อตรง

⁷ Robert W. Richey, Planning for Teaching(New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1958) pp. 52-54.

⁸ มัลลิกา ปิยะนาดา, เรื่องเดิม。

3.4 หมวดหน้าที่และงานของครู ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเด枋อยู่ในเกณฑ์น้ำพอดิจิตัลมากทุกเรื่อง คือมีความเห็นตรงจุดมุ่งหมายเด枋ร้อยละ 99.00% ขึ้นไป และคงว่าผู้ปักครองส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ ในหมวดนี้มากเรื่องว่าครูระดับประถมศึกษาควรสามารถทำหน้าที่และงานต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ในเรื่องของการสอน ซึ่งผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นร้อยละ 100.00% นั้น ทรงกับผลการวิจัยของการฝึกหัดครู⁹ ทั้งวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์วิทยาลงกรณ์ และวิทยาลัยครุอุบลราชธานี ให้สรุปผลออกมาว่าในเรื่องความสำคัญของครู ลักษณะครูที่สอนและหน้าที่ของครู ตัวอย่างประชากรจากวิทยาลัยครูทั้ง 2 แห่งมีความเห็นตรงกันว่า ความสำคัญของครูอยู่ที่การสอน ลักษณะครูที่สอนคือครูทั้ง 2 ใจสอนและรักการสอน และหน้าที่ของครูในการสอน

ขอเสนอแนะ

1. ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยเรื่องนี้ในครั้งต่อไป

1.1 ควรจะเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระหว่างเพศ และอายุครบ

1.2 ควรจะเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปักครองระหว่างเพศ อายุและอาชีพ

1.3 การทำการวิจัยโดยใช้ตัวอย่างประชากร 2 ประเภทและใช้เครื่องมือต่างชนิดกันเป็นอุปสรรคของการเก็บรวบรวมข้อมูลมาก ถ้าวิจัยไม่วางแผนงานให้ดีกันพอ ก็ันนั้น จึงควรจะปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้เป็นเครื่องมือชนิดเดียวกัน หรือใช้รวมกันได้ เพื่อขจัดปัญหาความล่าช้าในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสามารถจะเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนกับผู้ปักครองได้อีกด้วย

1.4 ควรปรับปรุงเกณฑ์การให้สมญานามกัน เพื่อเป็นแนวทางที่จะสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดและรัดกุมยิ่งขึ้น

1.5 คำศัพท์ทางวิชาการบางคำที่ผู้ปักครองหรือนักเรียนไม่เข้าใจ ควรจะได้มีคำอธิบายง่าย ๆ ช่างท้ายคำนั้น ๆ เช่น อุปกรณ์การสอน บรรยาย

⁹ กรรมการฝึกหัดครู,, เรื่องเดิม.

* รายการขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครุประถมชั้นก้านครัว

๑.๖ ความมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนประถมศึกษาและผู้ปกครองเกี่ยวกับข้อมูลหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครุประถมศึกษา ให้กวดช่วงช่วงออกใบโควต้าหัวทุกเชิงการศึกษาในจังหวัดที่มีสถาบันฝึกหัดครุภัณฑ์อยู่

๒. ขอเสนอแนะทั่วไป

๒.๑ สถาบันฝึกหัดครุ ควรได้เน้นการฝึกหัดและปลูกฝังนักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่ดี แห่งกายสุภาพเหมาะสม รักและศรัทธาในอาชีพครุ มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่นและสามารถทำงานร่วมกันอย่างดี

๒.๒ สถาบันฝึกหัดครุ ควรส่งเสริมหัวใจทาง ฯ แก่นักศึกษาโดยเน้นเรื่องการฝึกสอน นิการ เตรียมครุภัณฑ์ ก่อนออกฝึกล้วนและให้นักศึกษาได้สามารถปฏิบัติจริง เกี่ยวกับหัวใจใน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การทำและใช้อุปกรณ์การสอน การอธิบายได้อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน ตลอดจนการฝึกถ่ายมือให้เป็นระเบียบ อ่านง่าย เป็นกัน

๒.๓ สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับประถมศึกษา ควรนำผลจากการวิจัยนี้ไปพิจารณาประกอบเรื่องอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการอบรมครุประชำการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๔ ในการคัดเลือกและบรรจุครุเข้าทำงาน นอกจากการทดสอบผลสมฤทธิ์และอื่น ๆ แล้ว ควรจะพิจารณาเรื่อง การแห่งกาย น้ำเสียง ลายมือ และทัศนคติของอาชีพครุ ประกอบด้วยเพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมสมกับอาชีพครุอย่างแท้จริง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**